

ИЗВЕШТАЈ О ОЦЕНИ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

ДЕФЕКТНОСТ ВИДСКЕ ПАРАДИГМЕ У РУСКОМ И СРПСКОМ ЈЕЗИКУ

Кандидат: мср Тијана Балек

Ментор: проф. др Дојчил Војводић

I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ
<p>1. Датум и орган који је именовао комисију 8. фебруар 2021. године, Наставно-научно веће Филозофског факултета Универзитета у Новом Саду</p> <p>2. Састав комисије са назнаком имена и презимена сваког члана, звања, назива уже научне области за коју је изабран у звање, датума избора у звање и назив факултета, установе у којој је члан комисије запослен: др Људмила Поповић, редовни професор за ужу научну област Украјинистика (од 15. јула 2009), Филолошки факултет Универзитета у Београду (председник Комисије); др Предраг Новаков, редовни професор за ужу научну област Англистика (од 03. јула 2009), Филозофски факултет Универзитета у Новом Саду (члан); др Миливој Алановић, редовни професор за ужу научну област Српски језик и лингвистика (од 15. новембра 2020), Филозофски факултет Универзитета у Новом Саду (члан); др Радослава Трнавац, ванредни професор за ужу научну област Русистика (од 19. марта 2019), Филолошки факултет Универзитета у Београду (члан); др Маја Крстић, доцент за ужу научну област Русистика (од 11. јула 2019), Филозофски факултет Универзитета у Новом Саду (члан).</p>
II ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ
<p>1. Име, име једног родитеља, презиме: Тијана (Игњац) Балек</p> <p>2. Датум рођења, општина, држава: 07.11.1992, Београд, Република Србија</p> <p>3. Назив факултета, назив студијског програма дипломских академских студија – мастер и стечени стручни назив Филозофски факултет Универзитета у Новом Саду, Руски језик и књижевност Мастер филолог (руски језик и књижевност)</p> <p>4. Година уписа на докторске студије и назив студијског програма докторских студија 2016. год., Језик и књижевност (модул Језик)</p> <p>5. Назив факултета, назив магистарске тезе, научна област и датум одбране: /</p> <p>6. Научна област из које је стечено академско звање магистра наука: /</p>
III НАСЛОВ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ:
„Дефектност видске парадигме у руском и српском језику“

IV ПРЕГЛЕД ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ:

Навести кратак садржај са назнаком броја страна, поглавља, слика, шема, графикана и сл.

Докторска дисертација мср Тијане Балек има 379 страница куцаног текста, састоји се од укупно 9 поглавља (заједно са уводним делом, закључком и библиографским списком), садржи 70 табела и 33 графикана.

Након кључне документацијске информације прописане Правилником Универзитета, налази се садржај, на основу којег се јасно види организација целина, поглавља и потпоглавља. Наиме, дисертација садржи две опште аналитичко-методолошке целине, које следе након Увода (стр. 16–20): прва је теоријског карактера (*Теоријски аспектолошки постулати*, стр. 21–65) и посвећена је кратком осврту на појмове у вези са предметном темом, у њој су наведене опште одлике глаголског вида као граматичке категорије у руском и српском језику, семантичке и прагматичке особине несвршеног (НСВ) и свршеног вида (СВ), представљена је типологија глагола према видској припадности, творбени процеси у вези са настанком глагола који показују парадигматске промене, описан је појам видске опозиције, као и глаголи који се налазе ван датог система или на његовој периферији (и који су предмет посматрања).

Друга целина (*Семантичка и прагматичка анализа дефектности видске парадигме*, стр. 66–365) је у потпуности аналитичка, у њој су систематично представљени резултати истраживања, укључујући закључне напомене на крају сваког поглавља и (општи) закључак у погледу спроведене анализе. Након Закључка (стр. 349–365) наведена је Библиографија (стр. 366–379), у оквиру које се налазе Консултована литература (стр. 366–379) са 247 јединица, као и Извори (како примарни тако и секундарни – укупно 11).

Структуру дисертације чине следећи елементи:

0. УВОД (16);

I. ТЕОРИЈСКИ АСПЕКТОЛОШКИ ПОСТУЛАТИ (21),

1. ОПШТИ ПОГЛЕД НА КАТЕГОРИЈУ ГЛАГОЛСКОГ ВИДА У РУСКОМ И СРПСКОМ ЈЕЗИКУ (21), 1.1. ОПШТЕ ОДЛИКЕ ГЛАГОЛСКОГ ВИДА КАО ГРАМАТИЧКЕ КАТЕГОРИЈЕ (21), 1.2. СЕМАНТИКА И ПРАГМАТИКА СВ (26), 1.3. СЕМАНТИКА И ПРАГМАТИКА НСВ (32);

2. ТИПОЛОГИЈА ГЛАГОЛСКИХ ЛЕКСЕМА ПРЕМА ВИДСКОЈ ПРИПАДНОСТИ (37), 2.1. ТВОРБЕНИ ПРОЦЕСИ И МОДИФИКАЦИЈЕ ГРАМАТИЧКОГ И ЛЕКСИЧКОГ ЗНАЧЕЊА ГЛАГОЛА (37), 2.1.1. Суфиксација у функцији имперфективизације (39), 2.1.2. Суфиксација у функцији перфективизације (44), 2.1.3. Префиксација (45), 2.2. О ПОЈМУ ВИДСКЕ ОПОЗИЦИЈЕ (50), 2.3. ГЛАГОЛИ БЕЗ ВИДСКОГ ПАРА (56), 2.3.1. Imperfectiva tantum (57), 2.3.2. Perfectiva tantum (60), 2.4. ДВОВИДСКИ ГЛАГОЛИ (62), 2.5. ВИДСКИ ТРИПЛЕТИ (64);

II. СЕМАНТИЧКА И ПРАГМАТИЧКА АНАЛИЗА ДЕФЕКТНОСТИ ВИДСКЕ ПАРАДИГМЕ (66),

3. ПРЕФИКС ЗА- КАО ФОРМАЛНИ МОДИФИКАЦИОНИ МАРКЕР (66), 3.1. СЕМАНТИЧКА ВРЕДНОСТ ПРЕФИКСА ЗА- (66), 3.1.1. Начини глаголске радње реализовани префиксом за- (69), 3.2. АПСОЛУТНА ДЕФЕКТНОСТ ВИДСКЕ ПАРАДИГМЕ (73), 3.2.1. Акционална и семантичка класификација perfectiva tantum у руском и српском језику (74), 3.2.1.1. Моносемични глаголи с почетним значењем (79), 3.2.1.2. Глаголи кретања, премештања објеката и/или покретања делова тела (84), 3.2.1.3. Глаголи звучања (93), 3.2.1.4. Глаголи афективно-когнитивних радњи (97), 3.2.1.5. Глаголи перцепције (101), 3.2.1.6. Глаголи говорења (104), 3.2.1.7. Глаголи понашања (107), 3.2.1.8. Глаголи без мотивног глагола (од друге основе) (109), 3.2.1.9. Специјално-резултативни и/или глаголи са семантиком дугог трајања / прекономоративности (111), 3.2.1.10. Нејасно дефинисана семантика почетка и терминативности (114), 3.2.1.11. Просторна модификација значења (116), 3.2.1.12. Глаголи атмосферских прилика (118), 3.2.1.13. Глаголи без корелата НСВ изведени од двовидског и двовидски префиксали (119), 3.2.2. Imperfectiva tantum изведени префиксом за- (122), 3.3. ДЕЛИМИЧНА ДЕФЕКТНОСТ ВИДСКЕ ПАРАДИГМЕ (125), 3.4. ПРОШИРЕЊЕ ВИДСКЕ ПАРАДИГМЕ (129), 3.5. АНАЛИЗА СЕКУНДАРНОГ КОРПУСА (137), 3.5.1.1. Perfectiva tantum. Хомоними и инхоативи у руском језику (138), 3.5.1.2. Imperfectiva tantum у руском језику (150), 3.5.1.3. Делимична дефектност видске парадигме у руском језику (154), 3.5.1.4. Проширење видске парадигме у руском језику (157), 3.5.1.4.1. Тип 1 (157), 3.5.1.4.2. Тип 2 (162), 3.5.2.1. Perfectiva tantum у српском језику. Хомоними и инхоативи (168), 3.5.2.2. Imperfectiva tantum у српском језику (175), 3.5.2.3. Делимична дефектност видске парадигме у српском језику (177), 3.5.2.4. Проширење видске парадигме у српском језику (179), 3.5.2.4.1. Тип 1 (179), 3.5.2.4.2. Тип 2 (181), 3.6. ЗАКЉУЧНА РАЗМАТРАЊА (185);

4. ПРЕФИКС ПРО- КАО ФОРМАЛНИ МОДИФИКАЦИОНИ МАРКЕР (187), 4.1. СЕМАНТИЧКА ВРЕДНОСТ ПРЕФИКСА ПРО- (187), 4.1.1. Начини глаголске радње реализовани префиксом про- (189), 4.2. АПСОЛУТНА ДЕФЕКТНОСТ ВИДСКЕ ПАРАДИГМЕ (192), 4.2.1. Семантичка класификација perfectiva tantum у руском и српском језику (192), 4.2.1.1. Глаголи кретања (193), 4.2.1.2. Глаголи с доминантном компонентом неодређене временске

квантификације (195), 4.2.1.3. Глаголи просторне детерминације и кретања (198), 4.2.1.4. Глаголи са почетним значењем и/или компонентном краткотрајности (199), 4.2.1.5. Глаголи без корелата НСВ изведени од двовидског и двовидски префиксали (203), 4.2.2. Imperfectiva tantum изведени префиксом про- (206), **4.3. ДЕЛИМИЧНА ДЕФЕКТНОСТ ВИДСКЕ ПАРАДИГМЕ** (207), **4.4. ПРОШИРЕЊЕ ВИДСКЕ ПАРАДИГМЕ** (212), **4.5. АНАЛИЗА СЕКУНДАРНОГ КОРПУСА** (217), 4.5.1.1. Perfectiva tantum у руском језику (217), 4.5.1.1.1. Неодређена временска квантификација активности (217), 4.5.1.2.1. Двовидски префиксирани глагол (221), 4.5.1.2.2. Префиксирани глаголи изведени од двовидских (221), 4.5.1.2.3. Глаголи с почетним / тренутним значењем (223), 4.5.1.3. Imperfectiva tantum у руском језику (225), 4.5.1.4. Делимична дефектност видске парадигме у руском језику (227), 4.5.1.5. Проширење парадигме (232), 4.5.1.5.1. Тип 1 (232), 4.5.1.5.2. Тип 2 (234), 4.5.2.1. Perfectiva tantum у српском језику (239), 4.5.2.1.1. Неодређена временска квантификација активности (239), 4.5.2.1.2. Двовидски префиксали (241), 4.5.2.1.3. Глаголи изведени од двовидских глагола у српском језику (242), 4.5.2.1.4. Глаголи са почетним значењем (244), 4.5.2.5. Imperfectiva tantum у српском језику (246), 4.5.2.6. Делимична дефектност видске парадигме у српском језику (247), 4.5.2.7. Проширење видске парадигме у српском језику (250), 4.5.2.7.1. Тип 1 (250), 4.5.2.7.2. Тип 2 (251), **4.6. ЗАКЉУЧНА РАЗМАТРАЊА** (257);

5. ПРЕФИКС ПРИ- КАО ФОРМАЛНИ МОДИФИКАЦИОНИ МАРКЕР (259), **5.1. СЕМАНТИЧКА ВРЕДНОСТ ПРЕФИКСА ПРИ-** (259), 5.1.1. Начини глаголске радње реализовани префиксом при- (260), **5.2. АПСОЛУТНА ДЕФЕКТНОСТ ВИДСКЕ ПАРАДИГМЕ** (262), 5.2.1. Семантичка класификација perfectiva tantum у руском и српском језику (262), 5.2.1.1. Глаголи с количинском и/или временском денормативном компонентом (262), 5.2.1.2. Глаголи кретања (263), 5.2.1.3. Разноврсне семантичке скупине глагола СВ без видског пара (264), 5.2.2. Imperfectiva tantum изведени префиксом при- (268), **5.3. ДЕЛИМИЧНА ДЕФЕКТНОСТ ВИДСКЕ ПАРАДИГМЕ** (271), **5.4. ПРОШИРЕЊЕ ВИДСКЕ ПАРАДИГМЕ** (275), **5.5. АНАЛИЗА СЕКУНДАРНОГ КОРПУСА** (278), 5.5.1.1. Perfectiva tantum у руском језику (278), 5.5.1.2. Imperfectiva tantum у руском језику (281), 5.5.1.3. Делимична дефектност видске парадигме у руском језику (283), 5.5.1.4. Проширење парадигме у руском језику (286), 5.5.1.4.1. Тип 1 (286), 5.5.1.4.2. Тип 2 (287), 5.5.2.1. Perfectiva tantum у српском језику (291), 5.5.2.2. Imperfectiva tantum у српском језику (293), 5.5.2.3. Делимична дефектност видске парадигме у српском језику (294), 5.5.2.4. Проширење видске парадигме у српском језику (296), 5.5.2.4.1. Тип 1 (296), 5.5.2.5.2. Тип 2 (297), **5.6. ЗАКЉУЧНА РАЗМАТРАЊА** (301);

6. ПРЕФИКС П(Е)РЕ- КАО ФОРМАЛНИ МОДИФИКАЦИОНИ МАРКЕР (302), **6.1. СЕМАНТИЧКА ВРЕДНОСТ ПРЕФИКСА П(Е)РЕ-** (302), 6.1.1. Начини глаголске радње реализовани префиксом п(е)ре- (304), **6.2. АПСОЛУТНА ДЕФЕКТНОСТ ВИДСКЕ ПАРАДИГМЕ** (306), 6.2.1. Акционална и семантичка класификација perfectiva tantum у руском и српском језику (306), 6.2.1.1. Дистрибутиви у руском језику (306), 6.2.1.2. Редуликативи у руском језику (307), 6.2.1.3. Пердуративи у српском језику (307), 6.2.1.4. Глаголи са значењем просторне детерминације у српском језику (308), 6.2.1.5. Глаголи кретања у руском и српском језику (308), 6.2.1.6. Прекономративи у руском и српском језику (309), 6.2.1.7. Глаголи изведени од двовидског без корелата НСВ и двовидски префиксали у руском и српском језику (309), 6.2.2. Imperfectiva tantum у руском и српском језику изведени формантом п(е)ре- (311), **6.3. ДЕЛИМИЧНА ДЕФЕКТНОСТ ВИДСКЕ ПАРАДИГМЕ** (312), **6.4. ПРОШИРЕЊЕ ВИДСКЕ ПАРАДИГМЕ** (314), **6.5. АНАЛИЗА СЕКУНДАРНОГ КОРПУСА** (317), 6.5.1. Perfectiva tantum у руском језику (317), 6.5.1.2. Редуликативи у руском језику (318), 6.5.1.3. Прекорнормативи у руском језику (319), 6.5.1.4. Imperfectiva tantum у руском језику (320), 6.5.1.5. Делимична дефектност видске парадигме у руском језику (322), 6.5.1.6. Проширење видске парадигме у руском језику (326), 6.5.1.6.1. Тип 1 (326), 6.5.1.6.2. Тип 2 (327), 6.5.2. Perfectiva tantum у српском језику (328), 6.5.2.1. Пердуративи у српском језику (328), 6.5.2.2. Глаголи са значењем просторне детерминације у српском језику (329), 6.5.2.3. Прекономративи у српском језику (331), 6.5.2.4. Imperfectiva tantum у српском језику (332), 6.5.2.5. Делимична дефектност видске парадигме у српском језику (333), 6.5.2.6. Проширење видске парадигме у српском језику (335), 6.5.2.6.1. Тип 1 (335), 6.5.2.6.2. Тип 2 (336), **6.6. ЗАКЉУЧНА РАЗМАТРАЊА** (341);

7. ПРЕФИКС ПРЕД- КАО ФОРМАЛНИ МОДИФИКАЦИОНИ МАРКЕР (342), **7.1. СЕМАНТИЧКА ВРЕДНОСТ ПРЕФИКСА ПРЕД- И НАЧИНИ ГЛАГОЛСКЕ РАДЊЕ ИЗВЕДЕНИ ДАТИМ ФОРМАНТОМ** (342), **7.2. АПСОЛУТНА ДЕФЕКТНОСТ ВИДСКЕ ПАРАДИГМЕ** (343), 7.2.1. Perfectiva tantum у руском и српском језику (343), 7.2.2. Imperfectiva tantum у руском и српском језику (344), **7.3. ДЕЛИМИЧНА ДЕФЕКТНОСТ ВИДСКЕ ПАРАДИГМЕ У СРПСКОМ ЈЕЗИКУ** (344), **7.4. ПРОШИРЕЊЕ ВИДСКЕ ПАРАДИГМЕ У РУСКОМ ЈЕЗИКУ** (345) **7.5. АНАЛИЗА СЕКУНДАРНОГ КОРПУСА** (346), **7.6. ЗАКЉУЧНА РАЗМАТРАЊА** (348);

8. ЗАКЉУЧАК (349);

9. БИБЛИОГРАФИЈА (366), **9.1. КОНСУЛТОВАНА ЛИТЕРАТУРА** (366), **9.2. ИЗВОРИ** (379), 9.2.1. Примарни извори (речници) (379), 9.2.2. Секундарни (електронски) извори (379).

V ВРЕДНОВАЊЕ ПОЈЕДИНИХ ДЕЛОВА ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ:

Дисертационо испитивање започиње *Уводом* (стр. 16–20) у којем су дефинисани предмет и објекат истраживања, наведена је његова актуелност, јасно су постављени циљеви и задаци рада, а описан је и корпус (примарни – речнички, и секундарни – електронски) на којем се заснива анализа.

Кандидат дефинише свој термилошки систем на основу којег је конципирана најпре ексцерпција грађе, а потом и њено презентовање у раду, укључујући и логичку организацију самих целина. Наиме, посматрање видске некорелативности конципирано је тако да се издвајају (1) глаголи без одговарајућег видског кореспондента НСВ (*perfectiva tantum*) или СВ (*imperfectiva tantum*), за које се у раду користи хиперонимски термин глаголи с *ансолутном дефектношћу* видске парадигме, (2) глаголи који имају формални видски парњак (основни глагол без префикса или пак секундарно имперфективизовани), али између двају чланова опозиције НСВ : СВ долази до семантичких „размимоилажења” у барем једном лексичком значењу једног од њих (*делимично видски дефектни глаголи*) и (3) *проширење видске парадигме*, када, за разлику од наведених манифестација видске дефектности, парадигму не чини један члан или (формално) два већ најмање три.

Кандидат је у оквиру последњег типолошког решења издвојио две врсте са неколиким подврстама. Реч о Типу 1, чија је одлика махом постојање 2 имперфективна облика, који има следеће подтипове: а) подтип 1 са два имперфективна глагола (модел НСВ – СВ – НСВ, где је први глагол НСВ без префикса, а други је секундарно имперфективизован, дакле, обавезно префиксиран, као и глагол СВ); б) други подтип са два перфективна глагола (модел НСВ – СВ – СВ), од којих је барем један префиксиран (у спорадичним случајевима наводи се модел НСВ – НСВ – СВ, када је префиксиран други или само последњи у низу); в) трећи подтип укључује искључиво префиксирани облици (модел НСВ – СВ – НСВ²), а у раду је описана оправданост креирања овог решења и разлике у односу на канонске видске триплете. Тип 2 подразумева алтернацију неког од префикса који су служили (поред видских карактеристика) као класификациони критеријум – *за-*, *про-*, *при-*, *пре-* и *пред-* са још неким формантом дате класе који фигурирају у лексичком систему језика у којима се спроводи испитивање.

У теоријском делу рада под општим називом *Теоријски аспектолошки постулати* (стр. 21–65; поглавља 1 и 2) представљена је појмовна апаратура релевантна за предметну тему: карактеристике глаголског вида као граматичке категорије, основна обележја свршеног и несвршеног вида, описано је на који начин творбени процеси утичу на формирање некорелативности између глаголских лексема и теоријска запажања која се тичу глагола без видског пара, двовидских глагола, видских триплета и др. манифестација (компонентне) дефектности видске парадигме.

Други (аналитички) део дисертације под општим називом *Семантичка и прагматичка анализа дефектности видске парадигме* (поглавља 3–9) у целисти је оријентисан на семантичку и прагматичку анализу дефектности видске парадигме, а поглавља су насловљена према префиксалним формантима који су били у фокусу приликом ексцерпције грађе (*за-*, *про-*, *при-*, *пре-* и *пред-*). Поглавља су организована, пре свега, у складу с видским и акционалним карактеристикама анализираних јединица како би се постигла уједначеност презентовања ексцерпцираног материјала, будући да он није идентично заступљен у језицима који су предмет посматрања.

Наиме, свака целина у којој се разматра проблематика дефектности парадигме вида има своју унутрашњу организацију која обухвата (а) опис дефектности видске парадигме на основу целокупне грађе из *примарног* корпуса, приликом чега се издвајају: 1) глаголи с *ансолутном дефектношћу* видске парадигме (*perfectiva* или *imperfectiva tantum*), који се даље класификују на основу својих акционалних или семантичких особина; 2) глаголи са делимичном дефектношћу видске парадигме (несаоднос са формалним видским парњаком испољавају у барем једном лексичком значењу, што је најчешће повезано и са граматикализацијом глаголских допуна) и 3) *проширење видске парадигме*, које обухвата тзв. Тип 1 (са 3 подтипа) и Тип 2 (укључује тзв. префиксалну алтернацију). Осим тога, унутрашња организација сваког аналитичког поглавља садржи и (б) целину посвећену анализи секундарног (електронског) корпуса, у којем је одређени број одабране класификоване грађе (детерминисане (уско) видски и акционално, односно семантички) подвргнут прагматичкој интерпретацији на основу својих дистрибутивних вредности и контекстуалних специфичности. Свако поглавље започиње описом семантичког потенцијала анализираних префикса (*за-*, *про-* и др.) и начина глаголске радње који се реализују условљени модификацијама лексичког значења глагола. Затим се грађа интерпретира према горепоменутом моделу, а на крају сваке целине дата је кратка сумаризација добијених резултата у одељку *Закључна разматрања*, што је праћено и графикомом помоћу којег се сликовито пореди заступљеност видски дефектних глагола у руском и српском језику.

У 3. поглављу (првом у другој целини) насловљеном *Префикс за- као формални модификациони маркер* (стр. 66–186) у оквиру типолошке групе глагола без парњака НСВ издвојено је више од 1400 глагола у руском и српском језику (дата група је најбројнија у целокупном ексцерпираним корпусу), који су потом расподељени у 13 подскупова, спецификованих из семантичко-акционалног аспекта (нпр. моносемични глаголи са почетним значењем (*зажити*³, *заклевати*, *забарахлити*, *задействовати*², *зарядити*², *заперхати* и др. / *затестерисати*, *задомаћити се*, *замучити*², *закључити*², *запушити*² итд.); специјално-резултативни глаголи, односно глаголи са семантиком дугог трајања/преконормативности (*затанцеватися*, *захозяничатися*, *заколеровати*, *запутешествоватися*, *зарезвитися*¹, *залгаться* / *заразговарати се*, *затрајати*² и др.) или са (искључиво) семантичког становишта (нпр. глаголи кретања (*затолкати*², *загуляти*², *заводити*³, *затабанити*, *запутешествовати* и сл. / *затрати*¹, *забежати*, *загицати*, *запраћакати*, *заједрити*, *загмизати* и др.), звучања (попут *заохати*, *загудеть*, *замурлыкати*, *загреметь*², *зажжужжати*, *забарабанити* / *забрујати*, *зажуборити*, *заучити*, *зацичати*, *затулити*¹), говорења (*зароптати*, *забормотати* *загорланити*, *заспорити*, *затыкати*², *затвердити*² / *забеседити*, *заблебетати*, *задробуљити*, *запрековати*, *заинтачити* и др.), понашања (*зачудити*, *замодничати*, *закономити*, *заленитися*, *заподличати* / *засилити*, *застоловати*, *забитанцити се*, *заблесавити*, *засилити*, *забекријати*) итд.). Као важна особина грађе истакнута је њена стилска обележеност, а посебно појаве које се у раду дефинишу као *акционална хомонимија* и *акционална колизија*. Кандидат наводи да су првим термином обухваћене најмање две графички истоветне лексеме са два диференцирана акционална значења – почетним и терминативним; док се други односи на супротну појаву, када су у једном глаголу присутна оба наведена акционална значења. Типолошка група глагола без парњака СВ броји нешто више од 40 јединица (нпр. *зависеть*, *заворачивати*, *заискивати*, *засаживатися*, *заведовати*, *запузыривати* / *завидети*, *заглабати*, *зазирати*, *затишати*), а сличном заступљеношћу одликују се и они који не чине видски пар у бар једном значењу са својим формалним видским кореспондентом (попут *забелеть(ся)*, *засветлеть*, *заслужити*, *забуреть*, *засесть* / *завитлавати*, *завлачити*, *заступати*, *завијати*¹, *замлаћивати се*). Када је реч о ширењу видске парадигме, уочено је да је број низова у Типу 1 (укључујући сва 3 подтипа) приближно једнако заступљен како у руском (109) тако и у српском језику (97), док заступљеност низова префиксалне алтернације веома варира (59 у руском, 107 у српском), премда је број модела алтернације у оба језика који укључују по 2 префикса истоветан (10; нпр. у руском *за-/-вы-*, *за-/-по-*, *за-/-у-*, *за-/-про-* и др., а у српском *за-/-с(а)*, *за-/-ус-*, *за-/-под-* и др.). Уочена је и могућност алтернације трију префикса, али је она неједнако заступљена – у руском је кандидат издвојио 6 модела (*за-/-о-/-раз-*, *за-/-в-/-из-*, *за-/-о-/-по-* итд.), а у српском језику 8 (*за-/-у-/-по-*, *за-/-при-/-об-*, *за-/-о-/-у-* и др.). Четири префиксална форманта, како се наводи, могу се у руском језику замењивати у једном случају (*за-/-по-/-вы-/-о-*), а у српском у двама (*за-/-о-/-у-/-по-* и *за-/-са-/-по-/-пре-*).

Наредно поглавље (*Префикс про- као формални модификациони маркер*, стр. 187–258) посвећено је анализи видски дефектних глагола са префиксом *про-*. У складу са особинама које је показала ексцерпирана грађа издвојено је 5 подгрупа глагола без парњака НСВ (нешто мање од 550 у оба језика који се пореде), међу којима су оне настале на основу семантичких (глаголи кретања (*проездитися*, *прометнутися*, *проишвырнутися*, *пробалансировати*, *прозмеитися* / *проишацирати*, *проишишати*, *промувати се*, *пропловити*) и њима блиски који садрже и компоненту просторне детерминације) и семантичко-акционалних специфичности грађе (неодређена временска квантификација (*пробездельничати*, *пробеседовати*, *провинтити*², *проколоть*² / *просањарити*, *прогњавити*, *пролудирати се*, *промуштрати*) и почетно значење и/или краткотрајност (*прохрюкати*, *прошептати*, *прохрипеть*, *просипеть*, *прослезитися* / *прокрештати*, *пропсовати*, *проискрити*, *продисати*, *прокрволочити се* итд.). Глаголи који немају видског пара СВ с формантом *про-* су знатно мање заступљени него они који у свом саставу имају префикс *за-* (13 у руском, 7 у српском језику), док су они код којих се промене у односу на формални видски кореспондент манифестују у барем једном значењу у српском језику заступљеније (40; нпр. *проводити*, *промахивати*, *протегнути*, *прокљувити*, *провртели*) него у руском (28; *протекати*, *промышляти*, *пройтись*, *проветилировать*). Типолошка скупина означена као проширење парадигме Типа 1 с префиксом *про-* готово је двоструко више присутна у руском језику (укупно 63 низа) него у српском (њихов број износи 36), док је у погледу Типа 2 ситуација супротна. Наиме, број модела алтернације у руском језику је 7 (у 6 модела алтернирају по два префикса – нпр. *про-/-вз(с)-*, *про-/-по-*, *про-/-от-* и др., у једном три – *про-/-с-/-пере-*), док их је у српском двоструко више. Девет модела укључује по два префикса (нпр. *про-/-из(с)-*, *про-/-ус-*, *про-/-с-*, *про-/-пре-* итд.), а пет модела три (попут *про-/-из(с)-/-на-*, *про-/-у-/-из-*, *про-/-рас-/-ус-* и сл.). Важна особина материјала посматраног у датом поглављу, насупрот оног у претходном, јесте знатно мања заступљеност како акционалне тако и лексичке хомонимије, као и акционалне колизије.

Пето поглавље носи назив *Префикс при-* као формални модификациони маркер (стр. 259–301), и приметно је да је, у односу на претходне аналитичке целине, издвојено свега 3 подгрупе глагола без видског пара НСВ, који су далеко више присутни у српском (133) него у руском језику (56): глаголи с количинском и/или временском денормативношћу (*приуљубнѹтѹся, приубратѹ, приболетѹ, приотдохнутѹ, призабытѹ / примирилати, призрети*², *пригасити се, приоздравити, придремати*), глаголи кретања (*присеменитѹ, прилунитѹся, притруситѹ*², *притабанитѹ, прибуксироватѹ / причучнути, пришуњати се, прићулити се, пријакарити* и др.) и скупина у коју су уврћене различите семантичке класе глагола без видског пара НСВ. С друге стране, глаголи без видског пара СВ готово су једнако присутни у језицима који су сагледавани – у руском 26 (*пританцовыватѹ, прибаливатѹ*¹, *пришаливатѹ, припеватѹ, прихваливатѹ, присутствоватѹ* и др.), а у српском 25 (*пририцати, принадлежатѹ, присутствовати, приболевати, присјајкивати* и др.). Број низова регистрованих у оквиру проширења парадигме Типа 1 готово је истоветан у језицима који су поређени: износи 27 у руском, а 28 у српском језику. Међутим, запажена је приметна разлика када је реч о броју модела алтернације префикса *при-* с неким другим (Тип 2). Наиме, они су знатно заступљенији у српском језику, у којем је регистровано укупно 23, од чега у 10 модела алтернирају 3 префикса (нпр. *при-/за-/о-*, *при-/на-/пре-*, *при-/с-/за-*, *при-/у-/с-* и др.), а у 13 се замена префикса *при-* врши са још једним формантом (уп. *при-/з-*, *при-/до-*, *при-/у-*, *при-/под-* и сл.). У руском језику (укупна) фреквенција модела алтернације је двоструко мања и износи 10. Три модела подразумевају замену 3 префикса (*при-/за-/о-*, *при-/за-/у-* и *при-/по-/у-*), а седам 2 (нпр. *при-/на-*, *при-/по-*, *при-/у-*, *при-/вс-* и др.). Изразита разлика у погледу видски некорелативне групе глагола запажа се и код оних који су одређени као делимично дефектни, чија је фреквенција у примарном корпусу далеко већа у грађи на руском језику (39) него што је у српском (11).

У шестом поглављу (*Префикс п(е)ре-* као формални модификациони маркер, стр. 302–341) се наводи да су глаголи без пара НСВ приближно једнако заступљени у језицима који се пореде (у руском их је 176, а у српском 163), али да се не подударају њихова акционална значења. На пример, у руском су најпродуктивнији дистрибутивни (нпр. *перестареватѹ, перебеситѹ, пересажатѹ, перегрязнитѹ(ся)*) итд., а појављују се и редупликативни (попут *переграфитѹ, перезолотитѹ, перекипятитѹ*), који се у српском уопште не срећу међу видски некореспондентним глаголима с префиксом *пре-* јер се они најчешће означавају префиксом *по-*. С друге стране, у српском језику присутни су пердуративни с префиксом *пре-* (*прехркатѹ, преседети, преплакати, пресањати* и др.), чије присуство у руском није запажено у оквиру дате типолошке групе. Заступљеност глагола с делимично дефектном видском парадигмом такође је већа у руском језику (29; њихов број у српском износи 16), док је проширење видске парадигме – како Тип 1 тако и Тип 2, према презентованим резултатима, продуктивније у српском језику. Наиме, број низова у оквиру Типа 1 износи 26, док је у руском регистровано 11. Издвојено је 16 модела алтернације у оквиру Типа 2 у српском језику (у 11 замена подразумева 2 префикса – *пре-/за-*, *пре-/при-*, *пре-/по-*, *пре-/от-* и др.; 4 модела одликује могућност замене 3 префикса – *пре-/ис-/на-*, *пре-/у-/за-*, *пре-/об-/по-* и *пре-/о-/ис-*, а у једном се моделу 4 префикса могу међусобно заменити: *пре-/о-/з-/са-*), док је у руском запажен само један – *пере-/об-* (*перевенчатѹся/обвенчатѹся*).

Последње аналитичко поглавље носи назив *Префикс пред-* као формални модификациони маркер (стр. 342–348). Оно садржи најмање материјала – укупно 9 глагола без видског парњака у руском језику, а 8 у српском. За разлику од свих претходних, у датом поглављу доминантни су глаголи без видског пара СВ како у руском (7; нпр. *предводитѹ, предводительствоватѹ, предшествоватѹ, предчувствоватѹ* итд.) тако и у српском делу корпуса (5; *претходитѹ, предмнијевати, председниковати* и др.), док су глаголи без видског кореспондента НСВ заступљени са незнатном фреквенцијом: у руском језику 2 (*предначертатѹ* и *представитѹся*), а у српском 3 (*предокуситѹ, предухитритѹ* и *предстојати*). Делимична дефектност видске парадигме глагола с префиксом *пред-* уочена је једино код 2 глагола у српском језику – *представљати* и *предводитѹ*; док је проширење парадигме својствено грађи на руском језику и то у случају низа *вещатѹ* – *предвещатѹ* – *предвеститѹ*, који, према типологији представљеној у дисертацији, припада Типу 1.

Осмо поглавље је *Закључак* (стр. 349–365) у којем су сумирана запажања претходно изнета на крају сваког поглавља. Кандидат се најпре осврнуо на методолошке поставке које су представљене у уводним деловима дисертације, укључујући предмет истраживања и корпус, истакао научну релевантност и актуелност испитивања, а потом навео тип дефектности видске парадигме заступљен у корпусу и његову укупну фреквенцију у језицима који су поређени. Дистрибутивне вредности форманата којима се формално експлицира свака од наведених врста дефектности у закључку су представљене и помоћу графикана. Поред тога, графички је означена и сумаризација дистрибуције акционалних типова према префиксима којима се они маркирају, као и типичне семантичке класе заступљене како у руском тако и у српском језику.

У оквиру *Библиографије* (последњег, деветог поглавља; стр. 366–379) налазе се Консултована литература – са 247 јединица и Извори – са 8 примарних (речници) и 3 секундарне (велики /национални/ електронски корпуси) јединице.

VI СПИСАК НАУЧНИХ И СТРУЧНИХ РАДОВА КОЈИ СУ ОБЈАВЉЕНИ ИЛИ ПРИХВАЋЕНИ ЗА ОБЈАВЉИВАЊЕ НА ОСНОВУ РЕЗУЛТАТА ИСТРАЖИВАЊА У ОКВИРУ РАДА НА ДОКТОРСКОЈ ДИСЕРТАЦИЈИ

Таксативно навести називе радова, где и када су објављени. Прво навести најмање један рад објављен или прихваћен за објављивање у часопису са СЦИ листе односно са листе министарства надлежног за науку када су у питању друштвено-хуманистичке науке. У случају радова прихваћених за објављивање, таксативно навести називе радова, где и када ће бити објављени и приложити потврду о томе.

- (1) Балек, Т. (2018). *Perfectiva tantum* у руском и српском језику (случај префиксалног форманта *на-*). *Contributions to the 21st Annual Scientific Conference of the Association of Slavists (Polyslav)*, 1–11. ISSN 2363-8605 (ISI/Web of Science) **M23**
- (2) Балек, Т. (2020). Стилски маркирани глаголи из домена људске говорне активности у савременом руском и српском језику. *Orbis Linguarum / Езиков свят*, vol. 18, issue 1, 31–43. ISSN 1312-0484 (SCOPUS, ERIN PLUS, РИНЦ, Ulrich's Periodicals Directory, Crossref, СЕЕОЛ) **M23**
- (3) Балек, Т. (2018). Базични глаголи емоционалних односа с негативним денотативним значењем у руском и српском језику (*ненавидеть* : *мрзети*; *ненавидеть друг друга* : *мрзети се*). *Филолог*, 18, 233–253. ISSN 1986-5864 (ERIN PLUS, DOAJ, MIAR) **M51**
- (4) Balek, T. (2017). Komparativni glagoli u srpskom jeziku u poređenju sa engleskim i ruskim. *Zbornik za jezike i književnosti Filozofskog fakulteta u Novom Sadu*, 7, 53–70. ISSN 2217-8546 **M52**
- (5) Балек, Т. (2017). Упоредна анализа сативних глагола у српском и руском језику (на корпусу савремених књижевних дела). *Прилози проучавању језика*, 48, 31–48. ISSN 0555-1137 **M52**
- (6) Балек, Т. (2018). Propriétés aspectuelles des verbes russes désignant l'action d'«acquérir» et leurs équivalents serbes [Аспектуалне особености глаголова с общим значењем 'приобрести' в русском языке и их сербские эквиваленты]. In: Milliaressi, T. (éd.) (2018). *La relation temps/aspect: approches typologique et contrastive*. Lille: Université Charles-de-Gaulle – Lille 3. 341–348. [Collection UL3: travaux et recherches]. ISBN 978-2-84467-145-5 **M13**
- (7) Балек, Т. (2020). Стилистическо-дискурсивне својства глагољних дериватова с суфиксалним елементима *-к-* и *-ну-* в сербском језику. В: Горбова, Е. В. (отв. ред.) (2020). *Взаимодействие аспекта со смежними категориями*. Материјали VII Међународној конференцији Комисије по аспектологији Међународног комитета слависта (Санкт-Петербург, 5–8 маја 2020 године). СПб.: Изд-во РГПУ им. А. И. Герцена. 25–33. ISBN 978-5-8064-2899-9 **M13**
- (8) Балек, Т. (2018). О теличним глаголима у руском и српском језику (на примерима из романа *Мајстор и Маргарита* М. А. Булгакова). В: Пометкова, Ј. [и др.] (ред. и съст.) (2018). *Арнаутов сборник*, т. 10 / Сборник посветен на 50-годишнината на Катедрата по бугарски јазик, литература и изкуство към Факултета по природни науки и образование при Русенскиј универзитет „Ангел Кънчев“. Русе [Бугарија]: Лени-Ан. 397–406. ISBN 978-619-7058-64-2 **M14**
- (9) Балек, Т. (2019). О неким једновидским префиксираним глаголима у Топићевом роману *Глава у кланцу ноге на францу* и њиховим еквивалентима у преводу на руски језик. У: Тошковић, В. (ур. /Hg) (2019). *Ћопић фантастични / Ћопић phantastisch / Istraživački projek(a)t Graz/Grac/Грац 2011 – „Lirski, humoristički i satirički svijet Branka Ćopića“*. Graz: Institut für Slawistik der Karl-Franzens-Universität Graz – Banjaluka: Grafid. 305–324. ISBN 978-3-9504299-7-8 **M14**
- (10) Балек, Т. (2018). Аспектуални маркери у руском и српском језику: префикси *при-* и *про-* у функцији временске квантификације радње. У: Рауновић, З. & Милановић, Ж. (ур.) (2018). *Четврти међународни интердисциплинарни скуп младих научника друштвених и хуманистичких наука Контексти*. Нови Сад: Филозофски факултет. 55–67. ISBN 978-86-6065-473-3 **M44**

VII ЗАКЉУЧЦИ ОДНОСНО РЕЗУЛТАТИ ИСТРАЖИВАЊА

Материјал подвргнут дисертационој обради кандидат је типолошки класификовао као типове видске дефектности (*апсолутна* и *делимична* дефектност те *проширење* видске парадигме) с неколико подтипова, у оквиру којих је извршена и додатна класификација – према акционалним и/или лексичко-семантичким особинама ексцерпираних грађе. Све наведено праћено је описом и тумачењем регистрованих појава и ситуација заједничких за два (руски и српски) поређена језика, или пак карактеристичних за сваки од њих посебно, односно показано је да је корелација између две глаголске лексеме које се традиционално сврставају у бинарну видску опозицију сложенија него што се чини.

Спроведеном анализом кандидат долази до закључка да је у примарном корпусу, како у руском тако и у српском језику, најбројнија група видски дефектних глагола управо она у коју су сврстани глаголи без одговарајућег видског кореспондента (*ансолутна дефектност* видске парадигме), те да је дата појава више заступљена у српском језику. Дати глаголи без парњака НСВ (*perfectiva tantum*) далеко су бројнији у језицима у којима је вршено испитивање (укупно 2565) од оних без кореспондента СВ (*imperfectiva tantum*) (свега 165), што не изненађује када је реч о морфемском саставу анализираних јединица, па је сама појава глагола НСВ без видског парњака, како је истакнуто, погодна за даља проучавања.

Манифестација дефектности видске парадигме формализована као *делимична дефектност* (када један од чланова опозиције показује одступања у лексичком значењу, те није у датом случају парњак с другим, што за последицу најчешће има друкчију граматикализацију лексичких глаголских допуна) присутна је код 204 јединице у корпусу (предњачи материјал на руском језику са 129 репрезентата).

Дефектно *ширење* бинарне видске парадигме (када парадигму чине најмање три члана) сагледано је помоћу двају типова, чија је концепција детаљно образложена у самом раду, а закључак до којег се дошло показује да је тзв. први тип проширења у корпусу присутан са 398 „случајева / низова” (сваки садржи најчешће 3 члана), а ова је формализација нарушавања видске парадигме као бинарне опозиције у руском језику заступљена са 211 случајева, док их је у српском 187. Други подтип ширења парадигме обухвата различите моделе алтернирања једног од централних (посматраних) префикса (*за-*, *про-*, *при-*, *пре-*, *пред-*) са барем још једним префиксом присутним у лексичком систему руског и српског језика. Резултат анализе показује да је укупан број креираних и издвојених модела у српском језику 63, те да их је у руском 28. Кандидат, међутим, истиче да наведени резултати нису дефинитивни с обзиром на то да је окосница истраживања била усмерена на свега 5 префикса, који су били полазна тачка у класификавању грађе.

Проведена класификација, која је, поред осталог, представљала један од основних задатака тезе, сведочи о семантичкој разноликости глагола са непотпуним видским значењем дајући уједно делимичну слику о творбеном и синтаксичком потенцијалу, као и о бројности таквих глагола у два поређена језика – руском и српском. Лексичко-семантичка и морфо-синтаксичка анализа глагола са непотпуном видском парадигмом омогућила је ауторки да утврди приближну процентуалну заступљеност како сваке од три издвојене и разматране групе глаголске дефектности тако и њихових многобројних подгрупа, чија је подробнија анализа и својеврсна супкатегоризација допринела научно аргументованим резултатима и ваљано, логички изведеним закључцима.

Широк приступ предмету истраживања, који је обухватио све његове главне аспекте и који је спроведен применом адекватно комбинованих метода, омогућио је мср Тијани Балек да истраживање заврши валидним закључцима почев од оних који се односе на избор теоријско-методолошког оквира проучавања глаголског система укључујући и видски дефектне глаголе па до закључака који се односе на њихову општу и посебну (лексичко-семантичку и творбену) типологију (класификацију), као и на морфо-синтаксичку анализу захваљујући којој је било могуће не само описати функционисање него и утврдити и дефинисати статус разматраних глагола. Поред презентованих резултата и закључака општије природе, ауторка је дала и низ добро образложених запажања која се тичу појединих ужих питања у вези са појавом видске дефектности у савременом руском и српском језику.

VIII ОЦЕНА НАЧИНА ПРИКАЗА И ТУМАЧЕЊА РЕЗУЛТАТА ИСТРАЖИВАЊА

Експлицитно навести позитивну или негативну оцену начина приказа и тумачења резултата истраживања.

Резултати истраживања приказани су и протумачени јасно и прегледно, увек са теоријском и емпиријском аргументацијом, при чему се ауторка ослањала на различите изворе и методе, укључујући лингвистичку обраду података и табеларне и графичке приказе добијених резултата, што је највећим делом нашло одраза и у прегледу исцрпних извода и закључака датих на крају рада.

У уводном делу дисертације јасно су назначени и предмет и објекат истраживања, примарни и секундарни корпус рада, али и оперативни, настао након ексцерпције материјала, чије су типолошке карактеристике дефинисане како на почетку рада тако и (по потреби) приликом конкретне анализе. Приказ резултата доследно се поштује у сваком одељку рада, с настојањем да се изврши „нивелисање” представљања резултата како би контрастивни аспект спроведене анализе био што уочљивији, с обзиром на то да се ради о сродним језицима који имају различит лексички систем. Осим тога, споменути, веома прегледно представљени табеларни и графички прикази олакшавају увид у добијене резултате.

Анализа грађе и научна интерпретација добијених резултата извршени су како са ослоном на релевантна сазнања савремених морфо-синтаксичких и лексичко-семантичких истраживања везаних за постструктуралистички период развоја лингвистичке теорије тако и са чврстим ослоном на самостални истраживачки приступ и научну синтезу, који се одликују одличним познавањем материје, низом оригиналних решења лингвистичких задатака и конкретних одговора на поједина актуелна питања покренута у савременим граматичким, посебно аспектолошким истраживањима.

Најкраће речено, теоријско-методолошка основа дисертације усклађена је с предметом истраживања, у складу са чиме је и консултована одговарајућа литература, на основу чега се начин приказа и тумачења резултата позитивно оцењују.

IX КОНАЧНА ОЦЕНА ДОКТОРСKE ДИСЕРТАЦИЈЕ:

Експлицитно навести да ли дисертација јесте или није написана у складу са наведеним образложењем, као и да ли она садржи или не садржи све битне елементе. Дати јасне, прецизне и концизне одговоре на 3. и 4. питање:

1. Да ли је дисертација написана у складу са образложењем наведеним у пријави теме

Дисертација је написана у складу са образложењем наведеним у пријави теме.

2. Да ли дисертација садржи све битне елементе

Дисертација садржи – како у теоријско-методолошком и структурно-композиционом тако и у емпиријском, аналитичко-синтетичком погледу – све битне и суштинске елементе које научни рад дате врсте треба да поседује: одабрана је одговарајућа методолошко-аналитичка концепција, уведена термилошка апаратура образложена је на одговарајући начин, аргументација којом се представљају резултати истраживања је на задовољавајућем нивоу. Структура дисертације је логички организована, литература и извори су коректно одабрани и цитирани, уз поштовање етичких принципа научног рада.

3. По чему је дисертација оригиналан допринос науци

Дисертација мср Тијане Балек „Дефектност видске парадигме у руском и српском језику“ представља оригиналан допринос науци на више начина. Наиме, будући да у србистици не постоје системска истраживања у чијем је фокусу нарушавање видске опозиције (нити у српском језику нити у контрастивном светлу) и с обзиром на то да се ни у русистичким испитивањима нису на једном месту анализирале све манифестације видске дефектности те да ни у једном случају није био заступљен српски језик, урађена дисертација представља не само прву монографску обраду анализираних граматичке категорије у српској лингвистичкој литератури већ и значајан помак у проучавању дате проблематике у славистици уопште.

Дато истраживање које се заснива на систематском (и системском) дескриптивном и аналитичко-синтетичком сагледавању видске дефектности као недовољно истраженог сегмента глаголског система представља први покушај комплексног описа назначене проблематике, посебно када се узме у обзир контрастивно-типолошки аспект проучавања словенских језика. Овом тезом лексичко-семантичка и морфо-синтаксичка испитивања добила су, барем када је реч о проучаваном аспекту глаголске категорије, додатну и врло убедљиву потврду својих експланаторних могућности, посебно на контрастивном плану, где се издвајају како сличности и разлике међу поређеним сродним словенским језицима тако и специфичности свакога од њих.

Поред тога, свеобухватни опис семантичких и функционалних својстава видски дефектних глагола укључујући и њихове валенцијске могућности, као и укупни резултати истраживања, пружили су могућност ауторки да прецизније дефинише статус дате групе глагола, без чега није могућа ни квалитетна презентација глаголског система у целини, што је од посебног значаја не само за теоријску страну разматраног питања већ и за његов практични аспект, који се огледа пре свега у примени добијених резултата у савременој настави руског и српског језика. Може се без двоумљења оценити да проведено истраживање представља, заправо, једну врсту пионирског рада у овој области у српској лингвистичкој славистици, посебно у русистици и србистици.

<p>У целини посматрано, дефинисаном предметном темом, аналитичком методологијом, обухватом ексцерпираних грађе и њеном класификацијом, интерпретацијом и презентовањем добијених резултата, као и напоменама у погледу могућег правца даљег развоја разматране проблематике (услед повезаности са другим лингвистичким дисциплинама), дисертација мср Тијане Балек несумњиво представља релевантан и оригиналан допринос лингвистичким проучавањима.</p>
<p>4. Недостаци дисертације и њихов утицај на резултат истраживања У дисертацији нису уочени недостаци који би битно утицали на представљене резултате истраживања.</p>
<p>X ПРЕДЛОГ:</p>
<p>На основу укупне оцене дисертације, комисија предлаже:</p>
<p>ДА СЕ ДОКТОРСКА ДИСЕРТАЦИЈА ПОД НАЗИВОМ <i>ДЕФЕКТНОСТ ВИДСКЕ ПАРАДИГМЕ У РУСКОМ И СРПСКОМ ЈЕЗИКУ</i> ПРИХВАТИ, А КАНДИДАТУ МСР ТИЈАНИ БАЛЕК ОДОБРИ ОДБРАНА.</p>

У Београду и Новом Саду, 15. марта 2021.

ПОТПИСИ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

Проф. др Људмила Поповић, председник

Проф. др Предраг Новаков, члан

Проф. др Миљивој Алановић, члан

Проф. др Радослава Трнавац, члан

Доц. др Маја Крстић, члан

НАПОМЕНА: Члан комисије који не жели да потпише извештај јер се не слаже са мишљењем већине чланова комисије, дужан је да унесе у извештај образложење односно разлоге због којих не жели да потпише извештај.